

Jaromír Nohavica

Przeszość

tl. Tomasz Borkowski

Jak gdy po nocy zapuka do drzwi nieproszony dziś gość

D D A A

Tak i na ciebie za rogiem tuż czeka twój miniony los

e e G A

Buty skórzane twoje ubranie włosy ma też jak ty

Z wolna kulejąc za tobą podąży aż krok zrówna z twym

I powie: zatem mnie masz D⁽⁴⁾

Więc w sobie zważ A⁽⁶⁾

Czy wejść mi dasz h⁽¹¹⁾

Skoro mnie znasz A⁽⁶⁾

Oto ja przeszłość twa D

Chustka w kieszeni na której supełek zrobiłeś przed laty sam

D D A A

Już nie przypomni ci coś wtedy kupić koniecznie w sklepie miał

e e G A

To co po drodze straciłeś zniknęło jak pociąg w oddali znikł

Tamta dziewczyna to niesie w plecaku i już nie odda ci

Lecz mówi: zatem mnie masz D⁽⁴⁾

Więc w sobie zważ A⁽⁶⁾

Czy wejść mi dasz h⁽¹¹⁾

Skoro mnie znasz A⁽⁶⁾

Oto ja przeszłość twa D

Drzewa są wyższe a trawa jest niższa na łące pleni się perz

D D A A

Tramwaj ma kolor jak chusta harcerza nosiłeś ją kiedyś też

e e G A

Tylko ta dumna ci głowa została by wciąż ją dźwigał twój kark

Tamten konduktor co jeździł tu wtedy nie żyje już od lat

Zatem mnie masz D⁽⁴⁾

Więc w sobie zważ A⁽⁶⁾

Czy wejść mi dasz h⁽¹¹⁾

Skoro mnie znasz A⁽⁶⁾

Oto ja przeszłość twa D

Gruszki na wierzbie nie rosną i z pokrzyw też w górę nie rośnie las D D A A
Czego nie zjadłeś przedwczoraj i wczoraj to dzisiaj dojeść czas e e G A
Z solą migdały i grona dojrzałe które zanurzasz w miód
Siedzisz przy stole a ona ci niesie gorący obiad już

I mówi: zatem mnie masz	D ⁽⁴⁾
Więc w sobie zważ	A ⁽⁶⁾
Czy wejść mi dasz	h ⁽¹¹⁾
Skoro mnie znasz	A ⁽⁶⁾
Oto ja przeszłość twa	D

Położ się w łóżku i obróć ku ścianie ona przytuli się D D A A
Dziś cię odwiedzą ci którzy istnieli lecz już przeminęli gdzieś e e G A
Ty po imieniu każdego zagadniesz bo wszystkich pamiętasz wciąż
Rano obudzisz się i w kłębek zwiniętą tuż obok znajdziesz ją

Powie ci: zatem masz mnie	D ⁽⁴⁾
Zważ w sobie więc	A ⁽⁶⁾
Dałeś mi wejść	h ⁽¹¹⁾
Dość o mnie wiesz	A ⁽⁶⁾
O mnie przeszłości swej	D